

Mihailo Kandić

JULIJA NOVOSELOVA (Rusija), slike

Gradska galerija Mostovi Balkana, 22. 06 – 2. 08. 2006.

Na izložbi Ruskinje Julije Novoselove (1982) dobar poznavalac kragujevačkog posleratnog slikarstva u prvi mah mogao je pomisliti da su pred njim nepoznata dela pokojnog kragujevačkog slikara Svete Mladenovića. Toliko je sličnosti, reklo bi se i podudarnosti između slika ovo dvoje umetnika. Jednog, starijeg, koji je u Kragujevac stigao 1943, posle završene beogradske akademije, koji se učio na tradiciji izvorne moderne, doduše posredno, sledeći pouke Mila Milunovića i Nedeljka Gvozdenovića. I drugog, mlađeg za ceo ljudski vek, koji je, hiljadama kilometara daleko od Kragujevca, u Rusiji, upravo završio studije.

Pošto su u Kragujevcu, i u Srbiji uostalom, malo poznati

ruski savremeni slikari, pogotovo oni najmlađi, poput Novoselove, ova izložba je jedna od onih koje se same upisuju u istoriju likovne umetnosti i galerijske prakse ovog grada, i šire. Ona otkriva da se, i pri putovanju vozom 24 sata od Moskve, nailazi na isto tako recentne slikare kao kod nas, na one savremene umetnike koji poštuju tradicionalan način slikanja bojom i kistom na platnu, kartonu ili sličnoj podlozi. Obelodanjuje da su i ovi umetnici odlično obavешteni ne samo o slavnim danima ruskog slikarstva, početkom dvadesetog veka, nego i o savremenim tokovima svetske likovne prakse.

Otuda ona mala "pometnja" oko porekla dela na izložbi u kragujevačkoj galeriji "Mostovi Balkana", karakteristična za postmodernistička gibanja, u kojima je dozvoljeno, čak se insistiralo, na citatima, omažima, u kojima su "učeni slikari", decenijama posle smrti autora, oživljavali njegovo delo. Toliko dosledno da se vodila i polemika koliko daleko se može ići u citiranju, ima li uopšte smisla u postmodernističkim vre-

menima spominjati plagijat.

Pošto u slučaju Novoselove i Mladenovića nema govora o prethodnom upoznavanju, slučajnost sličnosti opusa dvoje umetnika dokaz je one globalnosti planete, globalnog sela, makluanovskog proročanstva da ćemo svi živeti kao komšije.

Bliže ili dalje, ali kao komšije koje se odlično poznaju. Ovakve kolorističke podudarnosti, tolike crtačke srodnosti, toliko istog tonskoj galerijskog duha u dvoje figurativnih umetnika koji se nisu poznavali, rado bi prigrlilo i Jung, jer je ovaj primer savršena ilustracija kolektivnog nesvesnog. A umetničkog.